

Baggrund, hvorpaa dette Lovforslag hviler. Naar jeg saa gaar over til selve Forslaget, skal jeg vel vogte mig for at tage hver eneste Paragraf i Forsvar. Ministeren har ikke — og det har han heller ikke haft Lejlighed til — tilstillet os, der have siddet i Udvalget for Brandkasserne, Udkastet til Forslaget, saa at Udvalget kunde faa det under Overvejelse og derved faa et Slags moralsk Ansvar for det. Men i alt Fald er jeg sikker paa, at den højtærede Minister har haft til Hensigt saa vidt muligt ved dette Lovforslag at bidrage til, at Brandene kunne indskrænkes, og denne Hensigt er saa meget mere prisværdig, som det jo er andre, der skulle betale Gildet, hvis der bliver Gilde paa dette Omraade. Jeg skal kun nævne et Par enkelte Paragraffer, de to af dem ere for saa vidt splinter ny, medens den tredje al Tid har været en meget omdisputeret Paragraf, naar vi have haft med Brandsager at gøre. Det er § 11 i Lovforslaget, som handler om, hvordan Skorstene skulle opføres. Der er i denne Paragrafs Begyndelse en Bestemmelse, som vi vist alle kunne være enige om er meget heldig, nemlig at Skorstene skulle opføres af helbrændte Sten. Vi have joovre i Jylland navnlig gjort den sørgelige Erfaring — jeg ved ikke, om man ogsaa har gjort sørgelige Erfaringer i den Retning paa Øerne — at Skorstene, som ere opførte af raa Sten, have vist sig meget upraktiske, selvfølgelig især naar de blive gamle. Disse Skorstene have vist sig at foraarsage mange Brande. Nu staar der her i § 11, at „Skorstene skulle opføres som Grundmur, saaledes at de opmures i Kalk af helbrændte Sten med en Murtykkelse af mindst 4 $\frac{1}{4}$ Tomme“. Det er en Bestemmelse, som jeg tror er meget rigtig og meget formaalstjenlig ogsaa for dem, der skulle bruge Skorstenene, thi det er jo klart, at en saadan Skorsten, som bliver muret i dette Materiale og muret ordentligt og godt, ogsaa vil kunne staa sig længere end Skorstene, der ere opmurede af raa Sten. Men saa tror jeg nok, at der er nogle Bestemmelser i denne Paragraf, som maaske ere mindre praktiske. Der er nemlig her Tale om, at Skorstenene skulle have et indvendigt Gennemsnit af ikke under 16 Tommer i nogen af Siderne. Jeg tror, at dette Maal over for de praktiske Forhold er uheldigt. Jeg tror, man kunde baade sætte det op og ned, og at det saa vilde være mere praktisk; thi det er jo saaledes, at Murstenene i Almindelighed have en og samme Længde, Bredde og Tykkelse, det

er jo omtrent ligedan overalt, og derfor spiller det en Rolle, naar man skal opføre en Skorsten, at man maa tage Hensyn til, hvorledes Murstenenes Længde, Bredde og Tykkelse er. Jeg tror nok, at der kan fremsættes en Del Indvendinger mod denne Paragraf, men jeg anser det selvfølgelig for givet, at dette Lovforslag kommer i Udvalg, og saa vil der jo sikkert let om saadanne Enkeltheder, hvorom der findes upraktiske Bestemmelser, kunne opnaas Overenskomst med den højtærede Justitsminister. Jeg skal nævne et Par andre Paragraffer, som indføre noget helt nyt, nemlig §§ 22 og 45. § 22 gaar ud paa, at „Skorstene maa ikke udbrændes, men skulle tilbørlig renses“, og saa staar der i tredje Stykke, at „Amtmanden ansætter efter Overenskomst med vedkommende Sogneraad faste Skorstensfejere“, samt i § 45 noget om, at disse faste Skorstensfejere ogsaa skulle have Skorstenssynet og Ansvaret for, at de paagældende Skorstene ere i Orden. Nu kunne ærede Medlemmer jo have gjort forskellige Erfaringer — vi repræsentere jo her hele Landet —, men jeg vil sige, at min Erfaring fra den Egn, hvor jeg er fra, er den, at det nuværende Brandsyn ikke er til megen Nytte. Jeg har selv haft den store Ære at være Skorstenssyn. Jeg skal nemlig sige, det var midt i Provisorietiden, og saa syntes vi hjemme i Kommunen, da vi havde en provisorisk Herremand, at det kunde være godt, at han og jeg Side om Side gik ud og synede Skorstene, og som Følge deraf fik jeg Embedet sammen med Herremanden i Søvind Sogn, og vi skulde saa gaa ud og synede Skorstene sammen, saa jeg kan tale med her af egen Erfaring, jeg har ogsaa været Skorstenssyn, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at dette Skorstenssyn i Reglen er de rene Narrestreger. Vi vide jo nok, at Folk ere gæstfri, navnligovre i Jylland, og det ere de da ogsaa i den Egn, hvor jeg er fra, og saa gaar det jo saadan til, at naar man kommer omkring og syner Skorstene, skal man gerne have en Bid Brød og en Dram hvert Sted, og hvis det er ved almindelig Bedetid, saa skal man jo i Almindelighed have en lille Kaffepunsch, som vi kalde detovre i Jylland. Nu kan man jo godt tænke sig, at de, der ellers til Skikkelse drikke sig en Dram til Maade, ogsaa tage det med, de kunne jo dog ikke godt nægte at tage en lille Dram, for man plejer jo dog ikke at være stornæset, naar man kommer til Folk. Og dette kan jo ofte føre til uheldige Forhold for Skorstenssynerne, det er